

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΡΕΙΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Ένα άποκαλυπτικό άρθρο τής Γαλλίδος δημοσιογράφου Ζάν Ρούντοτ για την ιδιωτική ζωή του «άστερος τών άστέρων»)

ΜΗ φαντασθήτε ότι από γυναικεία άδιακρισία θέλησα να σηκώσω τον πέπλο του μυστηρίου που άρχισε πάλι να καλύπτει την ιδιωτική ζωή τής Γκρέτα Γκάρμπο. Λόγοι, άνωτεροι κι' αυτής άκόμη τής θελήσεώς μου μ' άναγκάζουν να κάνω αυτό το ρεπορτάζ. Έτυχε να γνωρίσω και τα τρία τραγικά θύματα του μεγάλου άστερος κι' αισθάνομαι την ύποχρέωσι ν' άποκαταστήσω την μνήμη τους. Η έφημερίδες με την συνείδησι άναπαυμένη, είχαν γράψει για λόγους κυκλοφοριακούς ένα σωρό άπίθανα πράγματα. Έτσι άφησαν τον κόσμο να υποθέσει ότι αυτοί οί τρεις αισθηματίαι, αυτοί οί τραγικοί αυτόχειρες, ήταν τύποι άνισορρόπων που ή αυτοκτονία ήταν μοιραίο να τους γλυτώσει από την άδιάφορη ζωή τους. Και όμως δεν είχαν δίκιο. Ο Πάουλ Βέριχ, ο νεαρός κι' ώμορφος Γερμανός, ο Λουίς Βίντορ κι' ο Φίλιπς Χάρλεϋ ήταν άποδείγματα καλών και σοβυρών ανθρώπων. Ίσως γι' αυτό κιόλας να πέσαν θύματα τής γοητείας του μοιραίου «άστερος», ο όποιος τους εξέχασε, όπως ξεχνάει κανείς μια ώμορφη άνθοδέσμη που μαράθηκε.

Ίδου πώς ακριβώς έχει αυτή ή ιστορία:

Η Γκρέτα Γκάρμπο έπειτα από μια εύθυμη ζωή στα νυκτερινά κέντρα του Χόλλυγουντ κι' άφου χάρηκε τις τρελλές διασκεδάσεις, τον έρωτα, τή μουσική και τή σαμπάνια, ξαναγύρισε πάλι στην μοναχική ζωή της και κλείσθηκε στη βίλλα της.

— Βαρέθηκα, δήλωσε μ' άπογοήτευσι, όλ' αυτά τα πράγματα. Τα νεύρα μου δεν άντέχουν πια. Θέλω να κοιμηθώ! Να κοιμηθώ πολύ και να ήσυχάσω. Θα ήμουν εύχαριστημένη άν σταματούσε κι' αυτό το μυαλό μου να λειτουργή.

Οί φίλοι της ταράχθηκαν. Η Γκρέτα Γκάρμπο είχε κυριευθή από μια τρομερή νευρασθένεια! Φοβήθηκαν άκόμη και γι' αυτήν την ζωή της. Και ξαφνικά ξέσπασε το σκάνδαλο. Τα «Κινηματογραφικά Νέα» τής φιλομυπόλεως δεν δίστασαν ν' αναφέρουν τα εξής καταπληκτικά πράγματα:

«Πληροφορούμεθα — έγραφαν — ότι ο «άστερας τών άστέρων» για δεύτερη φορά άπεσώθη εις την παράξενη και μυστηριώδη βίλλα της. Ένας άγιάτρευτος πάνος ράγισε πάλι την καρδιά της. Τίποτε πια δεν θα μπορούσε να τής δώσει την γαλήνη τής ψυχής της. Η Γκρέτα Γκάρμπο σκότωσε με τα ίδια της τα χέρια την καρδιά της. Μήπως άρα γε αισθάνεται τύψεις για την δραματική αυτοκτονία τριών φίλων της; Κι' όμως καθώς εξακριβώσαμε αυτοί οί άνθρωποι δεν άξίζουν και τόσο την συμπάθειά της. Δεν αυτοκτόνησαν για χάρην της. Πέθαναν για να δώσουν ένα τέλος στη ζωή τους που είχε καταλήσει πια ένα διαρκές μαρτύριο...»

Πόσο άσχημα ψέματα γράφουν καμμιά φορά αυτοί οί δημοσιογράφοι! Με την ελευθερία που τους δίνει το έπάγγελμά τους, δημοσιεύουν ότι ή φίλια είχε ή αρχή του έρωτος. Μαί μάλιστα ενός έρωτος πιο σφοδρού και πιο δυνατού από τους άλλους.

Και πράγματι, αυτές ή σκέψεις μου βγήκαν άληθινές. Οί τρεις φίλοι έπειτα από λίγους μήνες άρχισαν να κυριεύονται από μια παράδοξη μελαγχολία και να χάνουν την εύθυμία τους. Τέλος πρώτος ο Βέριχ μου ώμολόγησε με θλίψη και έξ όνόματος τών συντρόφων του:

— Μίσσες Γκάρμπο! μπορείτε άν θέλετε να γελάσετε με το θράσος μας και την άφέλειά μας, αλλά δυστυχώς δεν μπορούμε πια να κρύψουμε το άίσθημά μας. Σας άγαπούμε και οί τρεις με τον ίδιο φλογερο και παράφορο έρωτα.

Μάτια εγώ πρυσπάθησα να τους κάνω να σκεφθούν πόσο τραγική ήταν ή θέσις τους και ή δική μου. Νόμισαν ότι έπαιζα μαζί τους και τους κορόϊδεα. Και άπεφάσισαν να δώσουν ένα τέλος σ' αυτό το μαρτύριό τους. Μου έγραφαν λοιπόν ένα τυφρο γράμμα και ύστερα έπεπιβάσθηκαν τής θαλαμηγού τους, άφου πρώτα πλήρωσαν κι' έδιωξαν όλο το πλήρωμά της. Κι' έκεϊ πάνω στα γαλάζια κύματα τίναξαν τ' ώμορφο πλοίο τους στον άέρα και βρήκαν τραγικό θάνατο!

Αυτό όμως το δραματικό τέλος των μου τσάκισε την καρδιά. Γι' αυτό άποτραβήχθηκα στη βίλλα μου για να συνέλθω. Με (Συνέχεια εις την σελίδα 46)

θρώπους που άναστάτωσαν την κοινή γνώμη με την δραματικήν αυτοκτονία τους.

Η Γκρέτα Γκάρμπο πολύ σπάνια δίνει λογαριασμό για την ιδιωτική ζωή της. Ήξερα όμως καλά ότι σε μια τέτοια περίπτωσι δεν θα ήρνεϊτο να δώσει κάθε πληροφορία. Κατά βάθος ο «άστερας τών άστέρων» είχε μια ύπερβολικά αισθηματική γυναικία. Ο θάνατος λοιπόν αυτών τών τριών ανθρώπων ήταν φυσικό να την πειράξει και να θελήσει να δικαιολογηθή άπέναντι εκείνων που την λατρεύουν σαν είδωλο.

Έτσι ο «άστερας τών άστέρων» μου διηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια αυτούς τους τρεις δραματικούς έρωτάς του:

— Ο Πάουλ Βέριχ, ο Λουίς Βίντορ κι' ο Φίλιπς Χάρλεϋ, μου είπε, ήταν τρεις ύπερβολικά άγαπημένοι φίλοι. Έκανα τή γνωριμία τους το περασμένο καλοκαίρι στο Μαϊάμι. Ήταν τόσο εύθυμοι, τόσο ειλικρινείς, τόσο εύγενικοί ώστε μου κίνησαν το ενδιαφέρον. Άλλωστε όλες ή ώμορφες γυναίκες τής λουτροπόλεως έπιθυμούσαν την φιλία τους. Μα οί τρεις αυτοί άνθρωποι καταλάβαιναν ότι ο έρωσ μιας γυναίκας θα τους έκανε να χωρισθούν. Προτιμούσαν λοιπόν τις εύθυμες κι' έφημερες περιπέτειες κι' άδιαφορούσαν για όλες τις έρωτευμένες μαζί τους γυναίκες. Όταν συζήτησα με τους τρεις φίλους, είδα ότι ήσαν πολύ παράξενοι. Άγαπούσαν με πάθος τα σπόρ και τα έξωφρενικά γλέντια. Κατάλαβα ότι αυτοί οί άνθρωποι ήσαν οί μόνοι που θα μπορούσαν να μου κρατήσουν συντροφιά χωρίς να είμαι ύποχρεωμένη ν' άκούω τις έρωτικές έξομολογήσεις των. Εκείνον τον καιρό είχα βαρεθή τον έρωτα. Ήθελα να χαρώ τ' ώμορφο καλοκαίρι, τον ήλιο, τή θάλασσα. Ήθελα να κάνω ένα σωρό τρέλλες. Κι' άφησα τον Βέριχ, τον Βίντορ και τον Χάρλεϋ να με παρασύρουν σ' ένα πλήθος ώμορφες διασκεδάσεις. Ταχτικά δε κάναμε με την θαλαμηγό τους γοητευτικά νυχτερινά ταξίδια πάνω στη χρυσαφένια θάλασσα. Κάτι τέτοιες ώρες εύρισκα την εύκαιρία να τους πειράξω:

— Μά έσεις, τους έλεγα, δεν έχετε καρδιά; Δεν συγκινείσθε, όταν άντικρύζετε μια ώμορφη γυναίκα;

— Εκείνοι τότε μου έρριχναν ένα δειλό βλέμμα και μου ώμολογούσαν.

— Φοβόμαστε τον έρωτα! Αυτό το άίσθημα όσο μεγάλο, όσο φλογερο και άν είναι, έχει πάντα ένα γρήγορο τέλος. Ένω ή φιλία διαρκή αιώνια. Δεν θέλαμε λοιπόν να θυσιάσουμε την φιλία μας για τον έρωτα!

Κι' εγώ όταν άκουγα αυτές τις έξομολογήσεις τους ένθουσιαζόμουν και τους συμπάθουσα πιο πολύ. Μα κατά βάθος ένιωθα μια κρυφή άνησυχία. Φοβόμουν ότι αυτή ή φιλία μας θα είχε ένα τραγικό τέλος. Ήξερα καλά ότι δεν μπορεί να ύπάρξει φιλία μεταξύ ενός άνδρος και μιας γυναίκας. Αυτή ή φίλια είχε ή αρχή του έρωτος. Μαί μάλιστα ενός έρωτος πιο σφοδρού και πιο δυνατού από τους άλλους.

Και πράγματι, αυτές ή σκέψεις μου βγήκαν άληθινές. Οί τρεις φίλοι έπειτα από λίγους μήνες άρχισαν να κυριεύονται από μια παράδοξη μελαγχολία και να χάνουν την εύθυμία τους. Τέλος πρώτος ο Βέριχ μου ώμολόγησε με θλίψη και έξ όνόματος τών συντρόφων του:

— Μίσσες Γκάρμπο! μπορείτε άν θέλετε να γελάσετε με το θράσος μας και την άφέλειά μας, αλλά δυστυχώς δεν μπορούμε πια να κρύψουμε το άίσθημά μας. Σας άγαπούμε και οί τρεις με τον ίδιο φλογερο και παράφορο έρωτα.

Μάτια εγώ πρυσπάθησα να τους κάνω να σκεφθούν πόσο τραγική ήταν ή θέσις τους και ή δική μου. Νόμισαν ότι έπαιζα μαζί τους και τους κορόϊδεα. Και άπεφάσισαν να δώσουν ένα τέλος σ' αυτό το μαρτύριό τους. Μου έγραφαν λοιπόν ένα τυφρο γράμμα και ύστερα έπεπιβάσθηκαν τής θαλαμηγού τους, άφου πρώτα πλήρωσαν κι' έδιωξαν όλο το πλήρωμά της. Κι' έκεϊ πάνω στα γαλάζια κύματα τίναξαν τ' ώμορφο πλοίο τους στον άέρα και βρήκαν τραγικό θάνατο!

Αυτό όμως το δραματικό τέλος των μου τσάκισε την καρδιά. Γι' αυτό άποτραβήχθηκα στη βίλλα μου για να συνέλθω. Με (Συνέχεια εις την σελίδα 46)

Η Γκρέτα Γκάρμπο

ΠΩΣ ΚΡΕΜΑΣΑ ΤΟΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΗ ΑΡΜΣΤΡΟΝΓΚ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 42)

σε λοιπόν τις τελευταίες του ώρες παίζοντας σκάκι με τόν δεσμοφύλακα, πού από μία παράξενη σύμπτωση ήταν παιδικός φίλος του. "Όταν μπήκα στο κελλί του, ο Θόμψων με υποδέχθηκε μ' ένα χαμόγελο:

— Καλημέρα, μίστερ "Ελλισ! μου φώναξε. Είσαστε έτοιμος; Καί μ' ανάλαφρο θήμα, σφυρίζοντας σιγανά ένα παληό τραγουδάκι, προχώρησε προς την άγχόνη!...

Στό Γκλότσεστερ όμως ή κατάσταση ήταν κάπως πένθιμη. "Ο άξιοπρεπής "Αρμστρονγκ είχε καταντήσει τό φάντασμα του έαυτού του. "Όταν μου τόν έδειξαν στην αυλή τής φυλακής, περπατούσε με μικρά νευρικά θήματα, διαβάζοντας κάποιο βιβλίο. "Αν καί είχε ύψος 1 μ. 67, τό θάρος του είχε κατεβή στα 57 κιλά. "Επειώ ή λοιπόν ήταν έλαφρός, έπρεπε νά μεταχειρισθώ γι' αυτόν ένα μακρύ σκονί. Κι' αλήθεια, τό μάκρος του σκονιού, με τό όποιο τόν κρέμασα ήταν 2 μ. 63!...

Πολλές φορές, τήν τελευταία του νύχτα ο δηλητηριαστής ξύπνησε άπότομα και ρώτησε τόν δεσμοφύλακά του:

— Τί ώρα είναι ;

"Επειτα, πηδούσε κάτω από τό κρεβάτι του, θημάτιζε νευρικά και κάθε τόσο ψιθύριζε:

— Τί μαρτύριο ! Δέν περνάει ή ώρα, όταν περιμένη κανείς τόν θάνατο!...

"Επειτα, έπεφτε πάλι στο κρεβάτι του, στενάζοντας.

"Όταν ξημέρωσε, ο μελλοθάνατος κατέθηκε νά περπατήσει λιγάκι στην αυλή. Σ' αυτό τό μεταξύ είχα κι' όλας έτοιμάσει τήν άγχόνη.

Στις 7 καί 50' ο σερίφης Τζέιμς, με φώναξε και μου είπε:

— Μίστερ "Ελλισ, ήρθε ή ώρα!... "Εγώ όμως δέν θα παραπώ στην έκτέλεσι... Δέν άντέχω... Ξέρω τόν "Αρμστρονγκ από τά παιδικά μου χρόνια... Δέν μπορώ, όχι, δέν μπορώ... "Εμπρός, μίστερ "Ελλισ, πηγαίνετε μόνος σας...

Στις 7 καί 55', όλα ήσαν έτοιμα. "Ο μελλοθάνατος μιλούσε με τόν δεσμοφύλακα, όταν μπήκα στο κελλί του, για νά του δέσω τά χέρια. "Ο "Αρμστρονγκ χωρίς καμμιά αντίρρηση, μ' άφισε νά τόν δέσω. "Επειτα, τόν παρέδωσα στους βοηθούς μου κι' έτρεξα νά τόν περιμένω επάνω στην άγχόνη. Μά, επειδή άργούσε νάρθη, άνησύχησα. Κατέβηκα λοιπόν και πήγα νά δω τί είχε συμβή. "Ο "Αρμστρονγκ στεκόταν στον διάδρομο και μιλούσε άπαθέστατα με τούς δεσμοφύλακας. "Όταν με είδε, θιάσθηκε νά προχωρήσει:

— "Ερχομαι!... "Ερχομαι!... μου φώναξε.

"Ηταν κατάχλωμος, μά σήκωνε ψηλά τό κεφάλι, με ύπερηφάνεια, σαν ένας στρατιώτης σέ μι' επιθεώρησι.

Τή στιγμή πού τράβηξα τό σκονί, για νά τόν κρέμασω, κάτω από τήν άσπρη κουκούλα πού του σκέπαζε τό πρόσωπο, άκουσε νά θγαίνει μι' θραχνή φωνή:

— "Επί τέλους! Θά σέ συναντήσω τώρα, Καίτη...

Σέ ποι' μιλούσε αυτός ο παράξενος δηλητηριαστής ; "Απλούστατα, στην γυναίκα του, τήν Καίτη "Αρμστρονγκ!...

ΤΖΩΝ ΕΛΛΙΣ Δήμιος του Λονδίνου

ΤΡΕΙΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 35)

δέν μπορώ δυστυχώς νά ξεχάσω αυτούς τούς τρεις ανθρώπους πού πέθαναν έξ αίτίας του έρωτός των για μένα...»

Κ' ή Γκρέτα Γκάρμπο ανέλυθη σέ δάκρυα. Είχε κυριευθή από μι' επικίνδυνη ύστερική κρίσι. Τήν άφησα λοιπόν στις περιποιήσεις τών γιατρών της και έφυγα από τήν βίλλα της. Είχα κατορθώσει νά κάνω μι' δημοσιογραφική έπιτυχία. Μά δέν θά ξεχάσω ποτέ τά δάκρυα τής Γκρέτας Γκάρμπο. Για μι' άκόμα φορά ο «άστéρας τών άστéρων» μου είχε παρουσιασθή άγνωριστος!

JEANNE ROUDOT

ΕΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 25)

Μόλις όμως έφθασε κεί πέρα, πρόσεξε μι' σύγχυσι πού τήν έκανε νά τρομάξει. Ρώτησε άμέσως τόν διευθυντή, για νά μάθη τί συνέβαινε κι' εκείνος τής άπάντησε ότι ένας από τούς φυλακισμένους, ο κ. ντέ Μπουσιέ, για νά μη έξοριστή πάλι στην Καγιέν, είχε κρέμασθή στο κελλί του...

Τό ίδιο θράδυ, ο διευθυντής τής άστυνομίας μπήκε στο γραφείο του ύπουργού τών "Εσωτερικών, με μι' παράξενη λάμψη, χαράς στο βλέμμα και του άνεκοίνωσε τήν ξαφνική αυτοκτονια του Μπουσιέ.

"Ο κ. ντέ Περισινύ ξαφνιάσθηκε, χλώμιασε πάλι και κύτταξε βαθεία στα μάτια τόν Μπουατέλ. "Εκείνος τότε χαμογέλασε αινιγματικά κι' έσκυψε τό κεφάλι...

— "Εσύ; τόν ρώτησε ο ύπουργός. "Εσύ τόν έπνιξε...;

— "Ναί, άπάντησε σιγανά, πολύ σιγανά ο Μπουατέλ. "Επρεπε νά σκεπασθή τό σκάνδαλο.

ΠΙΕΡ. ΣΑΝΛΑΙΝ

ΠΟΙΩΝ "Η ΠΟΙΑ ΗΘΕ ΠΟΙΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΗΤΕ;

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 34)

ένα σιδηροδρομικό ύπαλληλο και τόν ρώτησε:

— "Αγαπάτε τόν κινηματογράφο ;

— "Αρκετά.

— Καί τις καλλιτέχνιδες του κινηματογράφου τις αγαπάτε;

"Ο σιδηροδρομικός χαμογέλασε κι' άπάντησε:

— "Οχι και πολύ.

— Δέν έχετε καμμιά προτίμησι ;

— "Ναι, θέβαια. Μου άρέσει ή Μαρσέλ Σαντάλ.

— Σ'ας άρέσει τόσο, ώστε νά θέλατε νά γίνη γυναίκα σας;

— "Αγνοώ ποιές ικανότητες έχει ως νοικοκυρά... Καί εγώ θέλω πρό πάντων νά είναι ή γυναίκα μου καλή νοικοκυρά.

Η ΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΜΙΑΣ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 39)

τις του Σατανά!...

— Διόλου, φιλε μου! μου άπάντησε. "Ακουσε με ποιους συλλογισμούς θρήκα τή λύσι αυτού του αινίγματος. Δυό γεγονότα μου έκαναν άμέσως έντύπωσι. Τό πρώτο είναι τό έξής: ή νέα πριν από τόν γάμο της ήταν εύθυμη κι' έκανε σχέδια για τό μέλλον. Καί νά τώρα τό δεύτερο: ή ξαφνική ταραχή της στην εκκλησία. Τί είχε συμβή λοιπόν; Γιατί είχε αλλάξει; Μήπως είχε δει κανένα; "Αν ναι, τό πρόσωπο αυτό θα είχε έρθει από τήν "Αμερική, από τήν πατρίδα της, γιατί έδω πέρα δέν ήξερε κανένα άλλον εκτός από τόν άρραβωνιαστικό της. Ποιός ήταν αυτός ο άγνωστος; "Ενας "Αμερικανός, έραστής ή σύζυγος. Αυτή ή ύπόθεσις έβγαине αληθινή από τά λόγια τής νύφης, στην καμαριέρα της. «Θά έκμεταλλευθώ μι' ξένη φλέβα χρυσοϋ». Στή γλώσσα τών χρυσοθηρών αυτό σημαίνει ότι θα παρατήσω τή δική μου φλέβα και θα πάρω μι' άλλη... Θ' αλλάξω δηλαδή τύχη. "Από τή στιγμή αυτή, τό αίνιγμα για μένα είχε λυθή. "Η λαίδη Σαίντ-Σάίμον είχε φύγει μ' ένα πολύ αγαπητό της πρόσωπο.

— Καί πώς τήν θρήκατε; άπόρησα.

— Χάρις στο σημείωμα πού είχε ανακαλύψει ο Λεστράντ στο νυφικό φόρεμα. Αυτό τό σημείωμα τό είχε δώσει ο άγνωστος στη νύφη μαζί με τήν άνθοδέσμη, στην εκκλησία. "Από αυτό λοιπόν είχα τ' αρχικά του, κι' από τό πίσω μέρος του σημειώματος ένα κομμάτι του λογαριασμού του ξενοδοχείου του. "Η τιμές ήταν πανάκριβες κι' αυτό έδειχνε καθαρά πώς καθόταν σ' ένα από τά μεγαλύτερα ξενοδοχεία του Λονδίνου. "Εκανα λοιπ' ν' μι' έρευνα και χάρις στα αρχικά του, δέν άργησα ν' ανακαλύψω στο «Ρούλ» τόν Φράνσις "Ηθερτ Μούλτων και τή λαίδη Σαίντ-Σάίμον, τή γυναίκα του... Τή συνέχεια τώρα τήν ξέρεις.

Κι' ο Σέρλοκ Χόλμς μ' ένα θριαμβευτικό χαμόγελο έτριψε τά χέρια του εύχαριστημένος. Είχε λύσει με τόν πιό άπλό τρόπο ένα σκοτεινό γρίφο πού φαινόταν σ' όλους άνεξήγητος.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΙΑΣ ΝΥΧΤΑΣ ΣΤΟ ΛΟΥΚΝΑΟΥ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 20)

Είχα μπει στο δωμάτιο του Τζώρτζ "Αλσον για νά τόν κλέψω, πριν άποπειραθήτε νά τόν δολοφονήσετε... "Εγώ λοιπόν έσκότωνα τό φείδι, γιατί θέλησα νά τόν σώσω, γιατί μου είναι συμπαθητικός, γιατί αγαπώ τρελλά τόν εξάδελφό σας και δέν θά πήγαινα νά τόν κλέψω, αν δέν με ύποχρέωνε ο συνένοχός μου... Καί τώρα πού μάθατε τήν αλήθεια, έλπίζω πώς θα φύγετε σήμερα κιόλας από τις "Ινδίες, γιατί σέ λίγο θα τ' άποκαλύψω όλα στον Τζώρτζ "Αλσον!...

"Ο Ρομπέρ Καρρέλ τής έρριξε μι' ματιά γεμάτη μίσος και γύρισε στο δωμάτιό του για νά έτοιμάσει τις βαλίτσες του.

Τό θράδυ, στο τραπέζι, ο Τζώρτζ "Αλσον, όταν ο "Ινδός οίκοδεσπότης εξήγησε στους καλεσμένους του ότι ο Ρομπέρ Καρρέλ είχε φύγει ξαφνικά για τό Τόκιο, ο Τζώρτζ "Αλσον σηκώθηκε έπίσημα κι' άνήγγειλε τούς άρραβώνες του με τή μίς Βιρτζίνια "Ιρβινγκ!...

"Η ώμορφη "Αμερικανίδα, λίγο έλειψε νά λιποθυμήσει από τήν κατάπληξι της. "Ο Τζώρτζ "Αλσον τότε τήν παρέσυρε στο πλαινό δωμάτιο κι' εκεί τής εξήγησε:

— "Ο Ρομπέρ Καρρέλ μου άφησε ένα γράμμα κι' από αυτό έμαθα, επί τέλους, τί είχε συμβή χθές τήν νύχτα μέσα στο δωμάτιό μου. "Ο εξάδελφός μου ήθελε νά με δολοφονήσει για νά κληρονομήσει αυτός μόνο τόν πολυεκατομμυριούχο θείο μας... Τώρα όμως έφυγε για πάντα, με τήν ύπόσχεσι ότι δέν θα ξαναπαρουσιασθή ποτέ μπροστά μου. Μά μου άπεκάλυψε έπίσης και τό μυστικό σας... Βιρτζίνια, σας εύχαριστώ πού μου σώσατε τή ζωή... Ξεχάστε τό παρελθόν. Θέλετε νά γίνεται γυναίκα μου; "Εκανα καλά πού άνήγγειλα τούς άρραβώνες μας χωρίς νά σ'ας ρωτήσω;...

— "Ω, Τζώρτζ, σέ λατρεύω!... ψιθύρισε ή ώμορφη "Αμερικανίδα κι' έγειρε τό κεφάλι της στον ώμο του μεθυσμένη από εύδαιμονία...

ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ